

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.466/2023/3.

A felperes:

Felperes, Cím2

A felperes képviselője:

Dr. Németh Zoltán ügyvéd, Cím1

Az alperes:

Alperes, Cím4

Az alperes képviselője:

Dr. Kapa Mátyás ügyvéd, Cím3

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 1.P.20.347/2023/13.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felmerült 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes által szerkesztett Újság. újságban „Cím” címmel 2023. március 30. napján cikk jelent meg, annak tartama szerint Város Hivatala nem utalta vissza név1 részére a tőle inkasszált összegeket.

[2] A felperes – képviselője név2, Város jegyzője útján – 2023. április 19. napján kelt levelében, a fenti cikkel összefüggésben írásban kérte az alperestől, hogy a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (2) bekezdése szerinti határidőben, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, helyreigazításként – többek között – tegye közzé, miszerint valótlanul állították azt, hogy név1-től inkasszált összegek visszautalására nem került sor, a valóság az, hogy név1 részére a Hivatal 2022. november 23-án visszautalta az összegeket.

[3] Az alperes a kérelmet 2023. április 24. napján átvette, annak nem tett eleget.

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest sajtó-helyreigazításra a Újság. újságban 2023. március 30-án az „Cím” című cikkel kapcsolatban az alábbi tartalommal: „Valótlanul állítottuk azt, hogy név1-től inkasszált összegek visszautalására nem került sor. A valóság az, hogy név1 részére a Hivatal 2022. november 23-án visszautalta az összegeket.”

[5] Az alperes ellenkérelmében az eljárás megszüntetését, ennek hiányában a kereset elutasítását kérte. Alaki védekezése alapjául a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontjára és a 176. § (1) bekezdés c) pontjára utalással előadta, hogy hiányzott a sajtószerv előtti kötelező eljárás. A helyreigazító közlemény közzétételét ugyanis az önálló hatáskörrel bíró jegyző és nem a felperes kezdeményezte. Erre lehet következtetni abból, hogy a levél fejlécén is a jegyző szerepel, a levelet a jegyző saját nevében írta alá és a saját bélyegzőjét használta. Erdemi védekezésében arra hivatkozott, hogy a cikk az önkormányzatot nevesíti, ami a felperestől elkülönült jogi személy, akit nem a jegyző, hanem a polgármester képvisel. Állítása szerint tehát helyreigazítást legfeljebb csak az önkormányzat kérhetett volna, a felperes nem.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a Újság. újság időszakos lapnak az ítélet jogerőre emelkedését követő legközelebbi számában, a 2023. március 30. napján megjelent „Cím” című cikkel azonos helyen és az abban alkalmazott legvastagabb betűszedéssel, tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás

Lapunk 2023. március 30. napján megjelent számában az „Cím” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk azt, hogy név1-től inkasszált összegek visszautalására nem került sor. A valóság az, hogy név1 részére a Hivatal 2022. november 23-án visszautalta az összegeket.”

Kötelezte a Egyesületet (Cím4), hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 18.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy a meg nem fizetett 36.000 forint illeték az állam terhén marad.

[7] Ítéletének indokolásában hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (1) bekezdésére, a 495. § (1) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 1. § 18. pontjára, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm.rendelet 24. § (2) bekezdésére, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 81. § (1) bekezdésére, továbbá a Kúria PK 13. számú állásfoglalására.

[8] Az alperes alaki védekezésére tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az előzetes eljárást a felperes, vagy Város jegyzője kezdeményezte. E körben hivatkozott arra, hogy a Hivatal az Áht. 1. § 18. pontja, valamint a Korm.rendelet 24. § (2) bekezdése alapján költségvetési szervnek és jogi személynek minősül. A költségvetési szerv képviselője az Áht. 10. § (6) bekezdése alapján a költségvetési szerv vezetője, aki pedig a Hivatal esetében az Mötv. 81. § (1) bekezdése alapján a jegyző. A jogi személy felperes tehát a jognyilatkozatát szükségszerűen a képviselője, a jegyző útján kellett, hogy megtegye.

[9] Azon kérdés megválaszolásánál pedig, hogy a jegyző a felperes képviselőjeként vagy saját személyében járt-e el, nem az írásbeli nyilatkozat formai jellemzőinek (azaz a levél fejlécének, az aláírás módjának vagy a bélyegzőnek) volt döntő jelentősége, hanem a levél tartalmának (azzal együtt, hogy a levél láblécében egyébként pedig a felperes e-mail címe szerepelt). A keresetlevél mellé csatolt – az előzetes eljárás kezdeményezéséről szóló – okirat tartalma alapján pedig egyértelmű, hogy a nyilatkozatot a jegyző nem saját nevében, hanem a felperes képviselőjeként tette meg, tehát éppen a felperes képviselőjeként használta a fejléct, az aláírását és a bélyegzőjét. A levél ugyanis több ízben és következetesen a felperest említi, mint a levéllel megindított eljárás alanyát, önmagában a jegyzőt viszont sehol sem.

[10] Az okirat alapján tehát kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a megelőző eljárást a pert megindító felperes kezdeményezte. A perbeli esetben tehát nem maradt el a megelőző eljárás, ez okból az eljárás megszüntetésének nem volt helye, figyelemmel arra is, hogy a megelőző eljárás megindítása egyéb feltételeinek a bekövetkeztét az alperes a perben bírói felhívásra nem tette vitássá [Pp. 266. § (1) bekezdés a) pontja].

[11] Az alperes érdemi védekezésére figyelemmel ezt követően azt vizsgálta, hogy a felperes volt-e az a személy, akiről a sérelmezett közlés szólt. Ebből következően annak az – egyébként tényszerű – alperesi hivatkozásnak önmagában nem volt jelentősége, hogy a sérelmezett cikk a felperest konkrétan nem nevesítette. A felperes a cikkből kizárólag az inkasszált összeg visszautalásával összefüggő közlést sérelmezte. E körben pedig a cikk egyértelműen a város adóosztályát jelölte meg, aki levélben megígérte az összeg visszautalását, ennek ellenére fél éve nem sikerült ezt megtennie. Az önálló jogi személyiséggel nem rendelkező adóosztály pedig ténylegesen a felperes szervezeti egysége, ráadásul az adóosztályt a cikkből tájékozódó átlagolvasó is egyértelműen a Hivatalhoz kapcsolja, azaz az adóosztály a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott értelmezés szerint is egyet jelent a felperessel. Ráadásul a közjogi szabályok szerint is a Hivatal az, aki a Mötv. 84. § (1) bekezdése értelmében a döntések végrehajtásával kapcsolatos feladatokat ellátja, azaz például inkasszál vagy az inkasszált összegeket visszautalja.

[12] A fentiek alapján a felperes a sérelmezett közléssel egyértelműen összefüggésbe hozható, a közlés tartalmából egyértelműen felismerhető volt, így jogosult volt a helyreigazítás iránti igényét érvényesíteni.

[13] Rögzítette, miszerint az alperes bírói felhívásra (12. sorszámú jegyzőkönyv) nem vitatta azt sem, hogy a cikkben közölt állítás valótlan volt, mivel úgy nyilatkozott, hogy a visszautalás valóban megtörtént. A valótlanságra vonatkozó kereseti állítást ezért a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján valósnak fogadta el.

[14] Mindezek alapján az alperes alaptalanul tagadta meg a felperesről szóló valótlan tartalmú közlés vonatkozásában a helyreigazítás közzétételét, ezért azt elrendelte.

[15] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, másodlagosan annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, harmadlagosan pedig annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[17] Az elsődleges kérelme vonatkozásában előadta, hogy a felperes nem kezdeményezett előzetes eljárást, a keresetlevél mellékleteként csatolt helyreigazító közlemény közzétételét név2 Város jegyzője kezdeményezte, a Felperes felperes a jogszabályokban előírt jogvesztő határidőn belül a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárást nem folytatta le.

[18] A felperes Hivatal költségvetési szerv, a Mötv. és az Áht. rendelkezéseinek keretei között korlátozott jogalanyiséggel rendelkező önálló jogi személy. A pert megelőző sajtó-helyreigazítási kérelmet ezzel szemben a sajtószervnél név2 Város jegyzője terjesztette elő. A helyreigazítási kérelem fejlécén ez áll, az aláírás így szerepel, a bélyegző kifejezetten ezt tartalmazza. A jegyző a magyar közigazgatási rendszerben önálló közigazgatási szerv, amely különbözik az önálló jogi személyiséggel rendelkező Hivataltól. A jegyző egyebek mellett ellátja a felperes vezetését is, ha egy hivatalos iratot a jegyző ír alá, az a jegyző irata, nem pedig a felperesé.

[19] Az alpereshez eljuttatott helyreigazítási kérelmen semmilyen módon nem szerepel a felperesi Hivatal aláírása, abban egyáltalán nem szerepel semmiféle olyan kitétel, amely jelezne az aláíró képviselői minőségét, vagy egyáltalán a képviselet tényét. Az, hogy valaki jogosult képviselni egy szervezetet, nem azt jelenti, hogy minden nyilatkozatában ebben a minőségében jár el. Hivatkozott arra is, hogy a per irataihoz később csatolt ügyvédi meghatalmazáson cégszerű aláírás szerepel, olvasható a felperesi Hivatal neve, az irat tartalma pedig egyértelműen utal arra, hogy a jegyző a nyilatkozatot a felperes képviselőjeként teszi. Hasonlóképpen a sajtó-helyreigazítási kérelmet is akkor lehetne a felperestől származónak tekinteni, ha ugyanilyen módon szerepelne azon a cégszerű aláírás, a felperesi Hivatal neve, az irat tartalma pedig utalna arra, hogy a jegyző a nyilatkozatot a Hivatal képviselőjeként tette meg.

[20] A másodlagos kérelme körében arra hivatkozott, hogy a felperesnek hiányzik az anyagi jogi értelemben vett perbeli legitimációja. A kifogásolt cikkben a tényállítások alanya Város Önkormányzata, a cikkhez csatolt illusztrációban is az inkasszó jogosultjaként az önkormányzat szerepel, aki önálló jogi személy és nem azonos a felperessel. A felperes által becsatolt banki bizonylatokból megállapítható, hogy mind az inkasszó jogosultja, mind az állítólagos visszautalás teljesítője Város Önkormányzata volt.

[21] A harmadlagos kérelme körében sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság a perben nem megfelelően értékelte a nyilatkozatait, hibás anyagi pervezetést végzett. A felperes által csatolt banki bizonylatok alapján nem vitatta, hogy valamilyen banki utalások történtek név1 javára, ugyanakkor ezek az utalások nem voltak azonosíthatóak az inkasszóval beszedett összegek visszautalásaként, ugyanis a közlemény rovatban ilyen utalás nem szerepelt. Ráadásul, mivel devizaszámlára történtek az utalások, a jóváírások nem forint pénznemben történtek. Ezek az ellenmondások csak megfelelő anyagi pervezetés mellett lettek volna tisztázhatóak.

[22] Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte azt a körülményt, hogy a felperes egy jóval terjedelmesebb, összetettebb helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni, amelyekből egy jóval szűkebb kötelezést alkalmazott az elsőfokú bíróság. A felperes kérelme túlterjeszkedett a sajtó-helyreigazítási per keretein, olyan közlemény közzétételét kérte, amelyre a sajtó-helyreigazítási kereset alapján nem lenne jogosult. Ezt azonban az elsőfokú bíróság nem értékelte a pervesztesség-pernyertesség arányának megállapítása során. A felperest teljes mértékben pernyertesnek tekintette, így rendelkezett a perköltség viseléséről. Ennek megfelelően amennyiben a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelmének nem adna helyt, akkor a perköltség viselésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását oly módon kérte, hogy a részleges pernyertességre figyelemmel, az általa felszámított perköltség 60%-ának megtérítésére kötelezze a felperest.

[23] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[24] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[25] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] A Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy az azonos felek között folyamatban volt perben, a Budapest Környéki Törvényszék 1.P.20.348/2023/12. számú elsőfokú ítélet elleni fellebbezést elbíráló 2.Pf.20.465/2023/3. számú ítéletében az alperes azonos alaki védekezésére tekintettel a Pp. 379. §-a szerinti, az eljárás megszüntetése és az ítélet kötelező hatályon kívül helyezése iránti elsődleges kérelmével kapcsolatos jogi álláspontját már kifejtette, azt az alábbiak szerint részben megismétli.

[27] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, mely szerint a felperes nem mulasztotta el a Pp. 495. § (1) bekezdésében előírt kötelező előzetes eljárás lefolytatását. Nem osztotta az alperes érvelését abban a kérdésben, hogy a pert megelőző helyreigazítási kérelmet nem a felperes, hanem név2, Város jegyzője kezdeményezte, az alábbiakra figyelemmel.

[28] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a Hivatal vezetője a jegyző, aki az Áht. 10. § (6) bekezdése alapján a Hivatal képviselője. A Mötv. 41. § (2) bekezdése alapján megállapítható, hogy az önkormányzati feladatok ellátását a képviselő-testület és szervei biztosítják, közöttük a Hivatal, valamint a jegyző. Ezen két közigazgatási szerv önálló feladatokkal bíró képviselő-testületi szerv, azonban közöttük képviseleti kapcsolat is fennáll, ugyanis a Hivatal képviselője a fentiek alapján a jegyző. Ezen, jogszabályban meghatározott

jogi kapcsolat tekintetében kell azt vizsgálni, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárást a felperes, vagy Város jegyzője kezdeményezte.

[29] Nem vitás, hogy a helyreigazítási kérelem fejlécén a név², Város jegyzője megnevezés szerepel, az aláírásra ugyanígy került sor és az iraton elhelyezett bélyegző is a jegyző bélyegzője. Kétségtelen az is, hogy a jegyző, mint közigazgatási szerv különbözik az önálló jogi személyiséggel rendelkező Hivataltól, figyelemmel a Mötv. 41. § (2) bekezdésének szabályozására. Ugyanakkor a sajtó-helyreigazítás iránti pert megelőző kötelező eljárás keretében a tárgybeli sajtóközleménnyel összefüggésben az alperesi sajtószervhez eljuttatott kérelem alaki és tartalmi vizsgálata során egyértelműen megállapítható volt az, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet a jegyző nem saját nevében, önálló közigazgatási szervként, hanem a felperes képviselőjében kívánta megtenni, melyre mint a költségvetési szerv vezetője az Áht. 10. § (6) bekezdése és a Mötv. 81. § (1) bekezdése alapján jogosult.

[30] A kérelemben szereplő fejléc, aláírás és bélyegző használata mellett szükséges figyelemmel lenni a helyreigazítás iránti kérelem tartalmára is. Ahhoz, hogy megállapítható legyen, hogy adott esetben a jegyző a Hivatal képviselőjeként, vagy saját személyében jár-e el, az alaki és tartalmi vizsgálatot egyaránt szükséges elvégezni. Annak megítélése, hogy a Hivatal felperest mennyiben érintik a cikkben írt közlések, a per érdemi elbírálására tartozik, ugyanakkor az előzetes kérelem tartalmából következtetés vonható le arra, hogy a jegyző funkció és név feltüntetésével megtett előzetes jognyilatkozat közvetlenül a képviselt Hivatalt jogosítja.

[31] A másodfokú bíróság megítélése szerint tehát azon esetekben, amikor a jegyző jogosult lehet önálló szervként is, de a Hivatal képviselőjeként is eljárni, az alaki feltételek vizsgálata mellett nem mellőzhető a tartalmi értelmezés. A sajtószervnek az előzetes eljárás során a képviseleti jogosultságot mindössze annyiban szükséges vizsgálnia, hogy a jegyző képviselheti-e a Hivatalt, ugyanis az írat tartalmából kitűnik, hogy helyreigazítás iránti igényt a Hivatal kíván érvényesíteni. A 2023. április 19. napján kelt kérelem első bekezdése tartalmazza azt, hogy a Felperes Jegyzője sajtó-helyreigazítás iránti kérelemmel él, a második bekezdés közli, hogy a „hivatkozott cikkek a Hivatallal szemben valótlan tényállításokat, illetve való tényeket hamis színben feltüntető állításokat tartalmaznak, ezzel a Felperes személyhez fűződő jogait, jóhírnévhez való jogát megsértették. Önök az újságcikkeket úgy jelentették meg, úgy hozták nyilvánosságra, hogy a másik felet, a Felperest nem hallgatták meg, ezáltal az írásokban az olvasót, a lakosságot szándékosan félrevezették, megtévesztették.”

A kérelem 3. oldalán írtak szerint „A cikkek alkalmasak arra, hogy a szerzők a Felperes ellen hangolják a közvéleményt. Az újságcikkek aránytalanul egyoldalúak, olyan valótlan tényállításokat, illetve a való tényeket hamis színben feltüntető állításokat tartalmaznak, amelyek alkalmasak a Felperes nagy nyilvánosság előtti lejáratásához. A Hivatal álláspontját a cikkekben nem mutatják be, nem közlik a szerzők, ezáltal megsértve a hivatal személyhez fűződő jogait, a jóhírnévhez való jogát.”

Mindebből következően a sajtószerv számára világossá és egyértelművé kellett válnia annak, hogy a sajtó-helyreigazítási igényt, mint speciális személyiségvédelmi igényt a Hivatal kívánja érvényesíteni, mely szervnek a képviselőjében jár el a jegyző.

[32] A fenti, az alperes előtti egyértelműséget az is alátámasztja, hogy a keresetlevélhez szintén mellékletként csatolt Újság. újság 2023. május 25. napján megjelent lapszámában, annak 25. oldalán a „Helyreigazítások „helyett” címmel közlemény jelent meg, amelyben az alperes többek között azt írja, hogy az „Előző lapszámunkban megjelent „Cím” és „Cím5” címmel megjelent cikkekre vonatkozóan Város Hivatala sajtó-helyreigazítási kérelemmel élt”. Magában a közleményben is szerepel, hogy a hivatal volt az, aki a helyreigazítást kérte. Mindezek alapján az alperes maga is a felperest azonosította akként, aki a helyreigazító közlemény közzétételét kérte.

[33] Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor indokolásában arra a következtetésre jutott, hogy a felperes lefolytatta az Smtv. 12. §-a és a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti, a sajtószerv előtti kötelező eljárást, ennek alapján pedig az eljárás megszüntetésének sem volt helye.

[34] A harmadlagos fellebbezési kérelem körében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését megfelelőnek minősítette. A perfelvételi tárgyaláson az alpereshez intézett bírósági kérdésre az adott válasz jegyzőkönyvezése (12. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdés) alapján egyértelmű volt, hogy semmilyen további, a Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetés szükségessége az inkasszóval beszedett összeg visszautalásának ténye körében nem volt indokolt.

[35] A másodfokú bíróság e körben azonban rámutat arra is, hogy a fentiek szerint az elsőfokú eljárás során a perfelvételi tárgyaláson az alperes nem vitatta azt, hogy névl számlájára a visszautalás megtörtént, ennek ellenkezőjére a másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján már nem is hivatkozhat.

[36] A Fővárosi Ítéltábla a fentiek szerint sem a Pp. 379. §-ában, sem a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt, ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint helybenhagyta.

[37] A másodlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokolását osztja. Az elsőfokú bíróság helyes indokok alapján állapította meg a felperes perbeli legitimációját, az indokolására csupán utal a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 386. § (4) bekezdésének alkalmazásával.

[38] A perköltség viselése körében az elsőfokú bíróság szintén helytállóan határozott. Az alperes a felperesi perindítást megelőzően nem hivatkozott arra, hogy a helyreigazítás közzétételét azért tagadta meg, mert a felperes által megjelölt közlemény akár terjedelme, akár tartalma tekintetében esetlegesen túlmutatott volna a helyreigazítás iránti igényen, így a felperes perindítása nem ezen okokból vált szükségessé. A felperes a perfelvételi tárgyaláson a 12. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldala szerint a kereseti kérelmét pontosította, az előzetes kérelmében megjelölt szöveg jellege és az abban megjelölt valótlan tényállításokra tekintettel ezen cselekménye – a bírósági gyakorlat szerint – nem minősül keresetváltoztatásnak. Mindezek alapján nem volt indokolt a részleges pernyertességre vonatkozó Pp. 83. § (2) bekezdésének alkalmazása.

[39] A felperes a másodfokú eljárásban perköltségigényt sem terjesztett elő, így arról a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján rendelkezni sem kellett.

[40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett – az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű – illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad. Annak megfizetéséért egyébként, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdésének második mondata szerint felelős, az alperes által szerkesztett lapot kiadó Egyesület, amely az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül, így az illeték megfizetése az Itv. 4. § (1) bekezdése alapján tőle nem követelhető.

Budapest, 2023. október 26.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró